

ביצה פרק ראשון ביצה

עין משפט נר מצוה

כב א ב ג מ"י פ"ד
מחלוקת
הלכה ו'
בב ד מ"י פ"ד מחלוקת
ד"ע הלכה כ' ופ"ג
הלכה ו' עוש"ע א"ח כ"י
מק"י פ"ד ו' עוש"ע
י"י כ"י ק"י פ"ד א'
כ"ד ה מ"י פ"ד א' הלכה
ש' מ"ג ל"אין סה עה
עוש"ע א"ח כ"י ש"כ פ"ק
ה ו"י מק"י פ"ד א'
כ"ד ו' מ"י פ"ד מחלוקת
עירובין הלכה כ' סנה
ע"ש ה עוש"ע א"ח כ"י
מ"י פ"ד א' :

רבינו תנאל

דרסה בעיטול ואינו יודע
באיזה ענינו דרסה.
איך רב פ"ה בס"פ
ספיקא. ולפיכך ק"י דברי
הכל יעלו. וירושלמי א"ר
בין עירובין מחמת הכל
יעלו שתי לטרין ועוד
קציעות. כדי לנטול כל
מקום שהיא אותה לישאר
של תרומה בליטרא
ועוד של ח"ל. ועוד
אמר בתלמוד א"י בס"פ
תרומה דא דתי"ר
מאר משום ר' יוחנן
אפילו היו ש' ג' מאות
פומין לא תעלה. הוא
אמר פומין עשאום כדרך
שדרבו לירמנה. הוא
מטיעא לר' יוחנן דאמר
תנין אינן הוה מטיעא
למיר דברי ר' מאיר כל
היברים מקדישין. ספיק
למיר דלע"א אפילו אחת
מטא אוסר. וברא רב אשי
ופיר פירוק אח"י. לעולם
ספיק י"ט פ"ה פ"ה ח"ל היא
מחנאה דא. ודקאמרת
אמאי ספיקא אסורה.
הא קייל כל ספיקא
דרבנן לקייל. משום דתי
דבר שמרן ומתירין
הוא עצמו מותר. וכל
כ"י האי גזונא אפילו
בדרבנן לא בטיל. והא
דתיא ביצה תאכל היא
ואמה ואפרוח וקליפה.
גזונא. כלומר אינן דברים
גזונא. וקליפה לא בה
אכילה היא. ודברי הכל
אפרוח קליפתו קודם
שיצא לאור. ואמה
אסור. גזונא הוא לשון
הבא. כדגזונא אמר
שמואל בשלש מקומות
דבר בחמין לשון הבא
ואילו תן גזן ומתח
ומרות וכו'. אמר ר'
א"י... (דברין) תורה
לשון הבא ע"ש גדולת
ובצורות כשמים. י"ט
הפסוק (לשבת) בן
מלמיה בין מלאכה.
קייל כ"כ דאמר גזונה
כשבה אסורה בירוש
וכן נולדה בירוש אסור
בשבת. ואקשינן לימא
קסבר רב קדושה אחת.
דאמר רב הלכה כ' ר'
דקני הלל. ותן רשב"י
ו"י ישמעאל בר' יוחנן
בן ברוקא ו"י אלעזר
בן שמוע ו"י יוסי
בר' יהודה אליבא ד'
אלעזר דאמר ב' קדושות
הן. ופירוש סבר בבל
לשבת. ופירוק לעולם
קסבר רב ב' קדושות הן.
והבא סבר לה (בבבא)
(כ"כ) דאמר ויהי כיום
הששי והיבטי. חל מיין
לשבת לירוש. ואין מיין
לשבת הוה בר' פלוגיה

רואין אופן כלינו פי פרודוס. אם אין כאן מזה פומין של הימר שיהא
בהן כדי להעלות פי האיקור בחדר ומאה רואין כלינו לטרוח של כל
הפומין פרודוס מעל הפומין ועוברות בגל שוליים ומלאו כול
בספק הדמוע ומטרפות החממות להעלות את לטרוח של הפה
דהואיל ומרות פירות דרבנן מקילים
שם מאה פומין. על הימר לגד פומין
של איקור פומין אופן בחדר ומאה
ואם לאו הפומין אסורין ואין השוליים
מועילין לנטל הפומין האיל ואין
בספק הדמוע: רבי יהודה אומר.
לא כן נחלקו ר' אלעזר ור' יושע
אלא כן נחלקו ר' אלעזר אומר כו':
ר' יושע אומר אפילו יש שם שלש
מאות פומין. וכולן כולל הספק אין
מעלין את הימר האיל וסומי הכלי
דבר שיש בו מנין הוא לא בטלי
ואפילו בדרבנן. אלל דרסה בעגול
כו': **רבי קאמר דרסה כסוך בעגול.**
דעשוי אינן ניכרות שרי מדונקות
ואינו יודע היכן היא אם בלפניו של
עגול או בדרכו האיל והשתא לאו
נת מנין היא ולא מנכר דברי הכל
יעלו ותנא דלעיל ר' יהודה ואלעזר
דברי יושע למר: אפילו דרבנן.
לטולם. הא דקמי' וספקא אסור
ספק יום טוב ספק חול קאמר דקשיא
לך לרבי יוסף ולרבי יוחנן ספק דרבנן
הוא ולקולא הכא אוליין לומר האיל
כן ר' מתירין למר: אפילו בדרבנן.
כגון ביצה דגורת פירות הגזרין
היא לא בטלה בעירובתה ובי היכי
דבעולה ממחרת מהאי טעמא
בספקא נמי ממחרת מהאי טעמא:
ביצה תאכל. אם נולדה ביום טוב:
פשיטא דהיא ואמה שריא. כלומר אם
בא לומר כביש שמיא לשמעין ביצה
ואמה למה לי פשיטא דהיא: היא
ואמה אסורה. דשמעין לר' אלעזר
דלית ליה מוקשה דתמן בפרק המביא
עשר שריא אחת ממה
וקרי לה מקדוש. ושמיא
שקדשו מקדש את
המקדושין (בבב"א ע"ג)
מקדש. ומתח א' של
מחיל. ולא בטלי בירוח
א"י. והביא אסורים
אינו מקדש. אלא בטל
ובחמין ע"ג. אלא שהיה
דברים בלבד. הן
שקדשו את כל
המקדושין כגון מחין
סין גזול ודמין יקרי
אזכרון כמין (ש"ס)
וקליה כרוב. לכן ק"ל
סוף ט"ל ע"ג. הארי
לעילה ערלה. מה שיש
בגל מן אלו ואלו
לעולם. מקדש את עירוב
לפחות ע"ג (ש"ס) ט"ג
אזכרון ומחין ומחין.
מקדשו את הכשרים שבת
ע"ג (בבב"א ע"ג). הארי
לכלאי הברים. ט"ג
הרין ודמין ולפת (ש"ס)
אח שדרבו למנה.
שמיא. שני. ולא בטל
הלך חמין ועיניו
א"י. שדרבן למנה האיל
ע"ג מין לימר האיל
ט"ג. כל שדרבו
למנה. אפילו למקדש.
שני. לא בטלי (ש"ס)
כל דבר שבמנוח. הן
שדרבן למנה כלל ט"ג
לעוללה של קציעות. שרי
על אם אין מותרים מנין
אלא דורסין אמו בעגול

נימא קסבר רב קדושה אחת הן. הימה לימא דקסבר שתי קדושות
הן אלא הטעם הוי מנו דלקאלי לנין השמשות דשמה
יוס שבת הוא לקאלי לכולי יומא דיוס שני וי"ל דלא אמרינן מנו
משום יוס שהוא לשעבר דוקא להכא אמרינן הכי כגון בין השמשות
דחמילת יוס טוב או בין השמשות
דשבת שמה שבת הוא וימיה דהא
בסוכה (דף י'). אמרינן נויי סוכה
אסורין עד מולאי יוס טוב האחרון
של חג שהוא יוס תשעי שהוא ספק
יוס שמיני ועל כרחיך טעמא משום
דלקאלי בין השמשות דשמה יוס
שמיני הוא והיינו לשעבר וי"ל דמוקשה
מחמת מלוה שאני דמפרש טעמא
הסך דלימא ממרימא ליה סעודה
ואפילו בגוה והסך אמרינן אפילו
לשעבר אלל הכא מוקשה דמחמת
אסור לא אמרינן הכי:

אלא בהכנה דרבה קספ"ג.
ומימה דהא אמרינן ס"כ
היכא דמתלדל האידנא מתחמול
גמרה לה ואם כן כשחל יוס טוב
לאחר השבת והביצה נולדה בשבת
היא נגמרת ביום שהוא חול ואם כן
כשנולדה בשבת הכי ו' להכל דגס
מאי הכנה איכא וי"ל דמכל מקום
כשנולדה בשבת הכי ו' להכל דגס
כשעת לידה שייך הכנה ועוד יש לומר
דמין דלא נולדה ביו"ט הכי ו' אסורה
אם נאמר כשנולדה בשבת הכי היא
מותרת כשנולדה אותה לידה בשבת אם
כן הוי שבת ממין ליום טוב:
רבי יהודה אומר משום ר' אלעזר
עדיין היא מחלוקת. וע"ג
דפירשתי לעיל דר' יהודה סבירא ליה
דלא נחלקו ב"ש ובי"ב בדבר זה מ"מ לא
קשיא מהכא דהא דדייה והא דרביה:
ומן

דברי אלעזר בן יעקב אלא היכא דיצא לאור היכא דלא יצא
לאור העולם אם פלגי אלא אפרוח וקליפתו גזונא הכא נמי תאכל היא
ואמה גזונא אחרת י"שבת ויום טוב רב אמר "נולדה בזה אסורה בזה ור'
יוחנן אמר נולדה בזה מותרת בזה נימא קסבר רב קדושה אחת היא
"והאמר רב הלכה כארבעה זקנים ואליבא דרבי אלעזר ויאמר שתי קדושות
הן אלא הכא בהכנה דרבה קמפלגי רב אית ליה הכנה דרבה ורבי יוחנן
לית ליה הכנה דרבה כתנאי "נולדה בשבת תאכל ביו"ט כיום טוב תאכל
בשבת ר' יהודה אומר משום ר' אלעזר עדיין היא מחלוקת שב"ש אומרים
התך ובי"ב אומרים לא תאכל אושפזיכניה דרב אמר בר אבהה הוה ליה
התך ביצים מיו"ט לשבת אתא לקמיה אמר ליה מאי לאמרינןוהו ר' יוחנן
וניכלינהו למחר א"ל מאי דעתך רב ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן אפילו ר' יוחנן
לא קא שרי אלא לגומעה למחר אבל ביומיה לא והתנאי א"י אחת ביצה שנולדה
בשבת ואחת ביצה שנולדה ביו"ט אין ממלטין אותה לא לכסות בה את הכלי
ולא לסמוך בה כרעי המטה אושפזיכניה דרב פפא ואמרי לה ההוא גברא
דאתא לקמיה דרב פפא הוה ליה התך ביצים משבת ליום טוב אתא לקמיה
א"ל מהו למכלינהו למחר אמר ליה זיל האידינא ותא למחר י"י דרב לא מוקי
אמורא עליה מיומא טבא לחבריה משום שכרות כי אתא למחר אמר ליה
איכו

מכין לשבת. ולא שבת לירוש. ור' יהודה משום ר' אלעזר פוקים להו לביה כרב דאמר. ואע"י דר' יוחנן הוא בר פלוגיה
דרב. הא רב ארז בר אבהה רב פפא עצמו כרב.

רואין אופן כלינו פי פרודוס. אם אין כאן מזה פומין של הימר שיהא
בהן כדי להעלות פי האיקור בחדר ומאה רואין כלינו לטרוח של כל
הפומין פרודוס מעל הפומין ועוברות בגל שוליים ומלאו כול
בספק הדמוע ומטרפות החממות להעלות את לטרוח של הפה
דהואיל ומרות פירות דרבנן מקילים
שם מאה פומין. על הימר לגד פומין
של איקור פומין אופן בחדר ומאה
ואם לאו הפומין אסורין ואין השוליים
מועילין לנטל הפומין האיל ואין
בספק הדמוע: רבי יהודה אומר.
לא כן נחלקו ר' אלעזר ור' יושע
אלא כן נחלקו ר' אלעזר אומר כו':
ר' יושע אומר אפילו יש שם שלש
מאות פומין. וכולן כולל הספק אין
מעלין את הימר האיל וסומי הכלי
דבר שיש בו מנין הוא לא בטלי
ואפילו בדרבנן. אלל דרסה בעגול
כו': **רבי קאמר דרסה כסוך בעגול.**
דעשוי אינן ניכרות שרי מדונקות
ואינו יודע היכן היא אם בלפניו של
עגול או בדרכו האיל והשתא לאו
נת מנין היא ולא מנכר דברי הכל
יעלו ותנא דלעיל ר' יהודה ואלעזר
דברי יושע למר: אפילו דרבנן.
לטולם. הא דקמי' וספקא אסור
ספק יום טוב ספק חול קאמר דקשיא
לך לרבי יוסף ולרבי יוחנן ספק דרבנן
הוא ולקולא הכא אוליין לומר האיל
כן ר' מתירין למר: אפילו בדרבנן.
כגון ביצה דגורת פירות הגזרין
היא לא בטלה בעירובתה ובי היכי
דבעולה ממחרת מהאי טעמא
בספקא נמי ממחרת מהאי טעמא:
ביצה תאכל. אם נולדה ביום טוב:
פשיטא דהיא ואמה שריא. כלומר אם
בא לומר כביש שמיא לשמעין ביצה
ואמה למה לי פשיטא דהיא: היא
ואמה אסורה. דשמעין לר' אלעזר
דלית ליה מוקשה דתמן בפרק המביא
עשר שריא אחת ממה
וקרי לה מקדוש. ושמיא
שקדשו מקדש את
המקדושין (בבב"א ע"ג)
מקדש. ומתח א' של
מחיל. ולא בטלי בירוח
א"י. והביא אסורים
אינו מקדש. אלא בטל
ובחמין ע"ג. אלא שהיה
דברים בלבד. הן
שקדשו את כל
המקדושין כגון מחין
סין גזול ודמין יקרי
אזכרון כמין (ש"ס)
וקליה כרוב. לכן ק"ל
סוף ט"ל ע"ג. הארי
לעילה ערלה. מה שיש
בגל מן אלו ואלו
לעולם. מקדש את עירוב
לפחות ע"ג (ש"ס) ט"ג
אזכרון ומחין ומחין.
מקדשו את הכשרים שבת
ע"ג (בבב"א ע"ג). הארי
לכלאי הברים. ט"ג
הרין ודמין ולפת (ש"ס)
אח שדרבו למנה.
שמיא. שני. ולא בטל
הלך חמין ועיניו
א"י. שדרבן למנה האיל
ע"ג מין לימר האיל
ט"ג. כל שדרבו
למנה. אפילו למקדש.
שני. לא בטלי (ש"ס)
כל דבר שבמנוח. הן
שדרבן למנה כלל ט"ג
לעוללה של קציעות. שרי
על אם אין מותרים מנין
אלא דורסין אמו בעגול

רואין אופן כלינו פי פרודוס. אם אין כאן מזה פומין של הימר שיהא
בהן כדי להעלות פי האיקור בחדר ומאה רואין כלינו לטרוח של כל
הפומין פרודוס מעל הפומין ועוברות בגל שוליים ומלאו כול
בספק הדמוע ומטרפות החממות להעלות את לטרוח של הפה
דהואיל ומרות פירות דרבנן מקילים
שם מאה פומין. על הימר לגד פומין
של איקור פומין אופן בחדר ומאה
ואם לאו הפומין אסורין ואין השוליים
מועילין לנטל הפומין האיל ואין
בספק הדמוע: רבי יהודה אומר.
לא כן נחלקו ר' אלעזר ור' יושע
אלא כן נחלקו ר' אלעזר אומר כו':
ר' יושע אומר אפילו יש שם שלש
מאות פומין. וכולן כולל הספק אין
מעלין את הימר האיל וסומי הכלי
דבר שיש בו מנין הוא לא בטלי
ואפילו בדרבנן. אלל דרסה בעגול
כו': **רבי קאמר דרסה כסוך בעגול.**
דעשוי אינן ניכרות שרי מדונקות
ואינו יודע היכן היא אם בלפניו של
עגול או בדרכו האיל והשתא לאו
נת מנין היא ולא מנכר דברי הכל
יעלו ותנא דלעיל ר' יהודה ואלעזר
דברי יושע למר: אפילו דרבנן.
לטולם. הא דקמי' וספקא אסור
ספק יום טוב ספק חול קאמר דקשיא
לך לרבי יוסף ולרבי יוחנן ספק דרבנן
הוא ולקולא הכא אוליין לומר האיל
כן ר' מתירין למר: אפילו בדרבנן.
כגון ביצה דגורת פירות הגזרין
היא לא בטלה בעירובתה ובי היכי
דבעולה ממחרת מהאי טעמא
בספקא נמי ממחרת מהאי טעמא:
ביצה תאכל. אם נולדה ביום טוב:
פשיטא דהיא ואמה שריא. כלומר אם
בא לומר כביש שמיא לשמעין ביצה
ואמה למה לי פשיטא דהיא: היא
ואמה אסורה. דשמעין לר' אלעזר
דלית ליה מוקשה דתמן בפרק המביא
עשר שריא אחת ממה
וקרי לה מקדוש. ושמיא
שקדשו מקדש את
המקדושין (בבב"א ע"ג)
מקדש. ומתח א' של
מחיל. ולא בטלי בירוח
א"י. והביא אסורים
אינו מקדש. אלא בטל
ובחמין ע"ג. אלא שהיה
דברים בלבד. הן
שקדשו את כל
המקדושין כגון מחין
סין גזול ודמין יקרי
אזכרון כמין (ש"ס)
וקליה כרוב. לכן ק"ל
סוף ט"ל ע"ג. הארי
לעילה ערלה. מה שיש
בגל מן אלו ואלו
לעולם. מקדש את עירוב
לפחות ע"ג (ש"ס) ט"ג
אזכרון ומחין ומחין.
מקדשו את הכשרים שבת
ע"ג (בבב"א ע"ג). הארי
לכלאי הברים. ט"ג
הרין ודמין ולפת (ש"ס)
אח שדרבו למנה.
שמיא. שני. ולא בטל
הלך חמין ועיניו
א"י. שדרבן למנה האיל
ע"ג מין לימר האיל
ט"ג. כל שדרבו
למנה. אפילו למקדש.
שני. לא בטלי (ש"ס)
כל דבר שבמנוח. הן
שדרבן למנה כלל ט"ג
לעוללה של קציעות. שרי
על אם אין מותרים מנין
אלא דורסין אמו בעגול

רואין אופן כלינו פי פרודוס. אם אין כאן מזה פומין של הימר שיהא
בהן כדי להעלות פי האיקור בחדר ומאה רואין כלינו לטרוח של כל
הפומין פרודוס מעל הפומין ועוברות בגל שוליים ומלאו כול
בספק הדמוע ומטרפות החממות להעלות את לטרוח של הפה
דהואיל ומרות פירות דרבנן מקילים
שם מאה פומין. על הימר לגד פומין
של איקור פומין אופן בחדר ומאה
ואם לאו הפומין אסורין ואין השוליים
מועילין לנטל הפומין האיל ואין
בספק הדמוע: רבי יהודה אומר.
לא כן נחלקו ר' אלעזר ור' יושע
אלא כן נחלקו ר' אלעזר אומר כו':
ר' יושע אומר אפילו יש שם שלש
מאות פומין. וכולן כולל הספק אין
מעלין את הימר האיל וסומי הכלי
דבר שיש בו מנין הוא לא בטלי
ואפילו בדרבנן. אלל דרסה בעגול
כו': **רבי קאמר דרסה כסוך בעגול.**
דעשוי אינן ניכרות שרי מדונקות
ואינו יודע היכן היא אם בלפניו של
עגול או בדרכו האיל והשתא לאו
נת מנין היא ולא מנכר דברי הכל
יעלו ותנא דלעיל ר' יהודה ואלעזר
דברי יושע למר: אפילו דרבנן.
לטולם. הא דקמי' וספקא אסור
ספק יום טוב ספק חול קאמר דקשיא
לך לרבי יוסף ולרבי יוחנן ספק דרבנן
הוא ולקולא הכא אוליין לומר האיל
כן ר' מתירין למר: אפילו בדרבנן.
כגון ביצה דגורת פירות הגזרין
היא לא בטלה בעירובתה ובי היכי
דבעולה ממחרת מהאי טעמא
בספקא נמי ממחרת מהאי טעמא:
ביצה תאכל. אם נולדה ביום טוב:
פשיטא דהיא ואמה שריא. כלומר אם
בא לומר כביש שמיא לשמעין ביצה
ואמה למה לי פשיטא דהיא: היא
ואמה אסורה. דשמעין לר' אלעזר
דלית ליה מוקשה דתמן בפרק המביא
עשר שריא אחת ממה
וקרי לה מקדוש. ושמיא
שקדשו מקדש את
המקדושין (בבב"א ע"ג)
מקדש. ומתח א' של
מחיל. ולא בטלי בירוח
א"י. והביא אסורים
אינו מקדש. אלא בטל
ובחמין ע"ג. אלא שהיה
דברים בלבד. הן
שקדשו את כל
המקדושין כגון מחין
סין גזול ודמין יקרי
אזכרון כמין (ש"ס)
וקליה כרוב. לכן ק"ל
סוף ט"ל ע"ג. הארי
לעילה ערלה. מה שיש
בגל מן אלו ואלו
לעולם. מקדש את עירוב
לפחות ע"ג (ש"ס) ט"ג
אזכרון ומחין ומחין.
מקדשו את הכשרים שבת
ע"ג (בבב"א ע"ג). הארי
לכלאי הברים. ט"ג
הרין ודמין ולפת (ש"ס)
אח שדרבו למנה.
שמיא. שני. ולא בטל
הלך חמין ועיניו
א"י. שדרבן למנה האיל
ע"ג מין לימר האיל
ט"ג. כל שדרבו
למנה. אפילו למקדש.
שני. לא בטלי (ש"ס)
כל דבר שבמנוח. הן
שדרבן למנה כלל ט"ג
לעוללה של קציעות. שרי
על אם אין מותרים מנין
אלא דורסין אמו בעגול

רואין אופן כלינו פי פרודוס. אם אין כאן מזה פומין של הימר שיהא
בהן כדי להעלות פי האיקור בחדר ומאה רואין כלינו לטרוח של כל
הפומין פרודוס מעל הפומין ועוברות בגל שוליים ומלאו כול
בספק הדמוע ומטרפות החממות להעלות את לטרוח של הפה
דהואיל ומרות פירות דרבנן מקילים
שם מאה פומין. על הימר לגד פומין
של איקור פומין אופן בחדר ומאה
ואם לאו הפומין אסורין ואין השוליים
מועילין לנטל הפומין האיל ואין
בספק הדמוע: רבי יהודה אומר.
לא כן נחלקו ר' אלעזר ור' יושע
אלא כן נחלקו ר' אלעזר אומר כו':
ר' יושע אומר אפילו יש שם שלש
מאות פומין. וכולן כולל הספק אין
מעלין את הימר האיל וסומי הכלי
דבר שיש בו מנין הוא לא בטלי
ואפילו בדרבנן. אלל דרסה בעגול
כו': **רבי קאמר דרסה כסוך בעגול.**
דעשוי אינן ניכרות שרי מדונקות
ואינו יודע היכן היא אם בלפניו של
עגול או בדרכו האיל והשתא לאו
נת מנין היא ולא מנכר דברי הכל
יעלו ותנא דלעיל ר' יהודה ואלעזר
דברי יושע למר: אפילו דרבנן.
לטולם. הא דקמי' וספקא אסור
ספק יום טוב ספק חול קאמר דקשיא
לך לרבי יוסף ולרבי יוחנן ספק דרבנן
הוא ולקולא הכא אוליין לומר האיל
כן ר' מתירין למר: אפילו בדרבנן.
כגון ביצה דגורת פירות הגזרין
היא לא בטלה בעירובתה ובי היכי
דבעולה ממחרת מהאי טעמא
בספקא נמי ממחרת מהאי טעמא:
ביצה תאכל. אם נולדה ביום טוב:
פשיטא דהיא ואמה שריא. כלומר אם
בא לומר כביש שמיא לשמעין ביצה
ואמה למה לי פשיטא דהיא: היא
ואמה אסורה. דשמעין לר' אלעזר
דלית ליה מוקשה דתמן בפרק המביא
עשר שריא אחת ממה
וקרי לה מקדוש. ושמיא
שקדשו מקדש את
המקדושין (בבב"א ע"ג)
מקדש. ומתח א' של
מחיל. ולא בטלי בירוח
א"י. והביא אסורים
אינו מקדש. אלא בטל
ובחמין ע"ג. אלא שהיה
דברים בלבד. הן
שקדשו את כל
המקדושין כגון מחין
סין גזול ודמין יקרי
אזכרון כמין (ש"ס)
וקליה כרוב. לכן ק"ל
סוף ט"ל ע"ג. הארי
לעילה ערלה. מה שיש
בגל מן אלו ואלו
לעולם. מקדש את עירוב
לפחות ע"ג (ש"ס) ט"ג
אזכרון ומחין ומחין.
מקדשו את הכשרים שבת
ע"ג (בבב"א ע"ג). הארי
לכלאי הברים. ט"ג
הרין ודמין ולפת (ש"ס)
אח שדרבו למנה.
שמיא. שני. ולא בטל
הלך חמין ועיניו
א"י. שדרבן למנה האיל
ע"ג מין לימר האיל
ט"ג. כל שדרבו
למנה. אפילו למקדש.
שני. לא בטלי (ש"ס)
כל דבר שבמנוח. הן
שדרבן למנה כלל ט"ג
לעוללה של קציעות. שרי
על אם אין מותרים מנין
אלא דורסין אמו בעגול

מכין לשבת. ולא שבת לירוש. ור' יהודה משום ר' אלעזר פוקים להו לביה כרב דאמר. ואע"י דר' יוחנן הוא בר פלוגיה
דרב. הא רב ארז בר אבהה רב פפא עצמו כרב.

גליון הש"ס

ג"ס אבר אבי כגון
ההוא ד' א' כ"ה: א' מילתא
ישראל. ס' פ"ה ג' א' תלמי
ד' א' ד' א' א' א' א' א'
בבב"א ע"ג:

מוסר רש"י

י"י לטווח מוח בתרבו
וגי ברוך ודלק. ולא
בין ברוך קמתי טעמא סה"ט
ר' מילר אומר כ' סה"ט
למטח מקדש את המעשר
עמו ואין טע' כרוב. סה"ט
הכא נכרש שאין מנין
בעלין בחדר מחמין
דקאמר כפסחים א"ל
ספיקו (מ"ה) הן המחמין
ויחולקו מהן מותר שני
מחמין שמתירין ככ"ר. ה"ט
לעולם וכלא מנין
בעלין מחמין יבמות
א"י. יעלו בוחות
ומאחיה. ו' היא עליה
עולה וכלא הכהן.
התרומה עולה בחדר
ומה. ויכן ספיקא את
האסור. שאסור איקור
ההוא. ככל את הע"ה
היא תחא לו כפס"י א"ל
מכל הלכו את מקדשו
מחמין. דמחמין מחמין
עשר שריא אחת ממה
וקרי לה מקדוש. ושמיא
שקדשו מקדש את
המקדושין (בבב"א ע"ג)
מקדש. ומתח א' של
מחיל. ולא בטלי בירוח
א"י. והביא אסורים
אינו מקדש. אלא בטל
ובחמין ע"ג. אלא שהיה
דברים בלבד. הן
שקדשו את כל
המקדושין כגון מחין
סין גזול ודמין יקרי
אזכרון כמין (ש"ס)
וקליה כרוב. לכן ק"ל
סוף ט"ל ע"ג. הארי
לעילה ערלה. מה שיש
בגל מן אלו ואלו
לעולם. מקדש את עירוב
לפחות ע"ג (ש"ס) ט"ג
אזכרון ומחין ומחין.
מקדשו את הכשרים שבת
ע"ג (בבב"א ע"ג). הארי
לכלאי הברים. ט"ג
הרין ודמין ולפת (ש"ס)
אח שדרבו למנה.
שמיא. שני. ולא בטל
הלך חמין ועיניו
א"י. שדרבן למנה האיל
ע"ג מין לימר האיל
ט"ג. כל שדרבו
למנה. אפילו למקדש.
שני. לא בטלי (ש"ס)
כל דבר שבמנוח. הן
שדרבן למנה כלל ט"ג
לעוללה של קציעות. שרי
על אם אין מותרים מנין
אלא דורסין אמו בעגול